

Another Kinshinbun hits Kinjin

Wow, wat gaat dat snel zeg: zo'n maand. De tijd vliegt werkelijk tegenwoordig. Of komt dat doordat iedereen het zo druk heeft? Wel positief is dat er alweer een Kinshinbun uit is!!! Nummer 2 van dit jaar maar liefst en dat al na een maand!

Er is vanalles gebeurd deze maand, zo is de lente officieel geopend door ons Ere-lid, ir. Roumen, tijdens een workshop Ikebana. Ook heeft heel Kinjin gegruweld van alle onimaskers die in het Kinjin-hok op de vreemdste plaatsen te zien zijn. (zie ook Oscarjin)

In deze Shinbun kan je lezen hoe het verder gaat met onze *party* na het vernietigen van Hamlet in Daijin Report. Verder nog een anime review van Rideback en een Oni verhaal voor in de late uurtjes.

Veel plezier met het lezen van deze shinbun!!

de redactie

.....
 ● **!OPROEP! !OPROEP! !OPROEP!**
 ● **!OPROEP! !OPROEP! !OPROEP!**

● Graphical artist *Nicky* is bereid om speciaal voor de Kinshinbun een "soort van" webcomic te maken!!! Hij is echter nog op zoek naar een tekstschrijver. Lijkt je het wat om jouw eigen verhaal met art van Nicky in de shinbun te zien?

● Neem dan even contact op met de redactie.

What's HOT

Rechtstreeks opgevangen in het Kinjin hok!!

HOTPOT

Natuurlijk is de Hotpot erg Hot!! En Hoisun, Roy B. en Esther kunnen dit wel weten. Zij hebben er namelijk voor gezorgd dat al het vlees, vis en de groenten goed heet op onze borden kwamen. The Battle for Alonia was niets vergeleken met de strijd om het grootste stuk vlees in de vergaderzaal!

KINJITSU

Lees snel!! Want over enkele minuten gaat het gebeuren, heuse zelfverdediging door Kinjin zelf gegeven. Dus over enkele ogenblikken hoef je niet bang te zijn dat een medemens je Shinbun uit je handen rukt. Want met Kinjitsu kan deze Shinbun in een waar wapen des doods veranderen. Meer weten??? Doe dan zodadelijk mee!

JAPANS LEREN

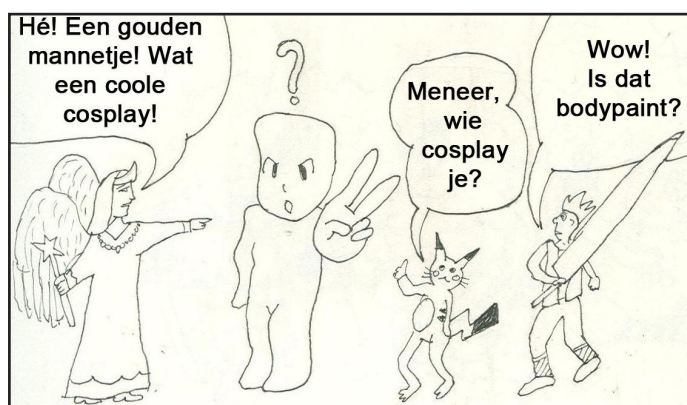
Ook dit jaar kan er weer Japans geleerd worden bij Kinjin. Interesse? Geef je nog snel op want de lessen zijn al begonnen! Dus leer je Kana en Kanji en voordat je het weet spreek je vloeiend Japans!

がんばって!!

NOT HOT ENOUGH???

Vind jij dat deze hete berichten toch net niet HOT genoeg zijn? Mail dan zelf iets spannends, fascinerends of heets op naar shinbun@kinjin.nl

Oscarjin bij een Anime-con

door Bram

RideBack

- ライドバック -

In Rideback volg je het verhaal van Ogata Rin (尾形琳) dat zich in een futuristisch Japan (2020) afspeelt. Het is rond die tijd goed mis in de wereld. Na veel oorlogen in de wereld is er uiteindelijk één groep als winnaar uitgekomen. Met als gevolg een totalitaire superstaat die de hele wereld regeert: de **GGP (Global Government Plan)**. . Natuurlijk zijn er altijd mensen die het niet eens zijn met de ideologieën van de **GGP**. Er is dan ook een terroristische groepering - genaamd de **BMA (Borderless Military Alliance)** - opgericht die de **GGP** omver willen werpen. Maar nu weer terug naar Ogata Rin.

Rin was een balletdanseres, net zoals haar wereldberoemde moeder. In het begin van de anime moet ze stoppen met ballet vanwege een ongeval op het podium. Samen met haar vriendin Shouko probeert ze een nieuw leven te beginnen aan de Musashino University. Daar komt ze op de eerste dag, schuilend van de regen in een donkere garage, in aanraking met een Rideback: **FUEGO**.

Een Rideback is het beste te beschrijven als een motor met 2 armen die voor stabiliteit zorgen tijdens het rijden. Maar een Rideback is meer dan zomaar een tweewieler. Een Rideback heeft namelijk twee rij-standen waar tijdens het rijden probleemloos tussen geschakeld kan worden. In stand 1 gebruik je de Rideback als normale motor. Zodra je naar stand 2 schakelt gaat de Rideback op 2 wielen staan, het is dan als het ware alsof je op de rug van de motor zit; vandaar de naam Rideback.

Rin wordt aangesproken door Hishida Haruki, een enthousiaste Rideback monteur/programmeur. Hij vraagt of ze niet eens wil proberen te rijden op Fuego. Zelfs iemand die er nog nooit op gereden heeft kan het vrij snel leren, want een Rideback heeft een intelligent computersysteem dat praktisch alle taken van de bestuurder overneemt.. Rin springt op de Rideback en rijdt rustig naar buiten... totdat Fuego op tilt slaat! Een dollemansrit volgt. Het rare is dat Rin tijdens deze rit helemaal geen moment bang is en zelfs plezier krijgt in het rijden.

De terroristische organisatie **BMA** staat niet stil gedurende de afleveringen, via nieuwsberichten

climax van de op hol geslagen FUEGO

op de tv zijn de aanslagen en hun strijd tegen de **GGP** te volgen. Deze aanslagen nemen steeds drastischere vormen aan en de **BMA** gebruikt zelfs Ridebacks als wapens in hun strijd. In een latere aflevering komt Shouko (de vriendin van Rin) midden in een aanslag terecht. Rin snelt haar te hulp met Fuego, maar door de chaos wordt ze als terrorist gezien.

Naarmate het verhaal vordert, raken Rin en haar vrienden steeds meer betrokken in de escalerende strijd tussen de **GGP** en de **BMA**. Dit leidt tot veel spannende confrontaties en naarmate de motivaties van de **BMA** steeds duidelijker worden neemt ook de spanning toe. Zo blijkt al snel dat Fuego niet zomaar een Rideback is.

Rideback is nog steeds in productie (ten tijde van deze review is aflevering 10 uit) en vooralsnog zijn er 12 afleveringen gepland. De animatie is van zeer goede kwaliteit waarin ook goed gebruik wordt gemaakt van nieuwe computeranimatietechnieken. Persoonlijk vind ik dat het verhaal goed is opgebouwd. Iedere aflevering leer je weer iets over de Rideback en kom je meer te weten over de motivaties van de **BMA** en **GGP**. Je voelt dan ook dat er naar een climax gewerkt wordt richting het einde van de serie.

Tot nu toe heb ik met plezier gekeken naar Rideback en ik kan niet wachten om te zien hoe alles afloopt. Een echte aanrader!

Jeroen

Journal of a Huntress

Ch. 3: Encounter

"The three of us quickly made our way through the forest. At least until some nasty inhabitants noticed us and decided we would be perfect candidates for their lunch. Fortunately, I noticed them as well... hunting experience really pays off, even when you are supposed to be the prey instead of the hunter. I fired an arrow up into a tree ahead.. As a result the tree shook violently -as did another nearby tree- and our stalkers revealed themselves. Neither of us was particularly impressed with their appearance. After all, two mere centipedes should hardly prove to be a challenge, regardless of the fact that they were easily three meters long and about as thick as a tree. The only thing to be cautious of was whether or not they were poisonous – which, naturally, they were...

Their attack followed immediately; one of them raised its entire body in an upright position in an attempt to intimidate us. The other curled up like a ball and launched itself towards us, missing us just barely and crushing the nearest tree it slammed into. Kage had already taken up his halberd and charged the now slightly dazed centipede; Tzerem didn't seem interested at all in joining this battle so I quickly notched an arrow after checking out the other one... Unfortunately for the enemies, I've had numerous encounters with their kind before so I knew exactly where to hit them – right between their first and second appendage, so basically their neck. I released my arrow and turned around to see how Kage was faring against his opponent...

Not that I had any concerns to begin with, but it wasn't even necessary to notify him of our foes' weaknesses – with a single swing of his halberd he lopped off the creature's head. It still wriggled so Kage made quite a show of dissecting the rest of its body, hardly paying attention to the translucent goo spraying out, which turned out to be quite an aggressive corrosive agent, judging by the smoking and sizzling surroundings of the thing that used to be a centipede. Fortunately for us our half-dragon was not too close to the the fight, or he

would probably have ended up looking equally horrible as Tzerem. Maybe even worse...

Speaking of the devil, for the first time since we started traversing this forest, something sparked his interest. Naturally, this "something" was the acidic blood of the centipedes. Discontent with the fact that Kage had wasted so much of it, he asked where the second centipede was. I can't say I really enjoyed having to waste more time with those stinking remains but I pointed to the dead beast anyway. There it hung, lifeless, nailed to a sturdy oak with a single arrow. With a sadistic smile Tzerem asked Kage to make a modest cut in the creature and handed him a large waterskin, which was to be filled with its blood – for future purposes.

With that nuisance gone we quickly continued our journey. Our original plan was to keep a steady pace until we would arrive at Tzerem's cave, which should be before sunset. With this interruption (not the actual battle itself but rather the whole messy aftermath) we would be lucky to reach it before nightfall. In any case, we decided to postpone dinner until after we would reach the cave – an easy decision, since Tzerem really could do without eating at all. Kage looked like he had built up enough reserves already and as for me... Well, I got used to starvation during my imprisonment anyway.

While we were travelling, the lot of us talked about our past. As neither one of us shared anything really worthwhile, the talking didn't make us any wiser.. Discussing further plans seemed equally fruitless, since none of us really had a clue what to do around here. More time passed...

When it was nearing dusk we finally managed to reach the cave, but whatever god seemingly ruled this land – he didn't allow us any rest. Although it was fairly deep inside the cavern, we could still see it from outside: torchlight! Now the question was whether someone –or

something- had been inside and just left the fire burning or -the more apparent option- whether the cave's inhabitant was still inside. Luckily this could be found out quite easily: I asked the others to be quiet for a while (as Tzerem hardly ever speaks up, my concerns obviously lay with Kage's behavioural patterns...) and I sneaked into the cave. Shortly after the first corner, I heard a voice: a woman was talking to someone... A reply followed: also a woman – the coldness of her voice sent a chill down my spine. Unfortunately I was too far away to hear what they were talking about. I remained there for a moment longer to make sure no one else was present. Then, I quickly sneaked back to report to my party.

Tzerem didn't seem the least bit amused that his former hideout and laboratory were discovered and Kage was sidetracked from the moment I mentioned the persons talking inside were two women. Before we could decide what to do, we noted the torchlight slowly coming closer, which left us with little time for discussion. With a minimum amount of words, we formed a plan and executed it. Tzerem walked in front of the cave in a non-threatening manner, as if seeking shelter. Kage climbed up to the clearing above the entrance of the cave, where he tore out a sturdy tree. I really wished that he would just use his weapon for once but I couldn't really complain, since this technique proved to be sufficiently effective in the past, against the villagers. I hid myself in the nearby bushes with my bow readied.

Only one of the women came out of the cave, but seeing just that one was surprising enough. I couldn't see Tzerem's reaction, since he was facing the woman and she hadn't entered Kage's vision just yet. However, I sincerely hoped that neither of them would pull any stunts, since this lady obviously meant business. She was entirely clad in full-plate armour, though she wasn't wearing a helm. Two very large longswords were crossed on her back and the expression on her face – pure killing intent. She slowly walked forward,

without paying any attention at all to Tzerem. Then, suddenly and without warning, she leapt forward, made a backward somersault and landed just beside Kage. To add one minor detail: somewhere within this fraction of a moment she had also managed to unsheathe both her swords, which were now pointed in the front and back of the neck of our totally astounded half-dragon.

Before any of us could react, let alone regain his breath, the air between the cave and Tzerem distorted and the other woman appeared in that spot. As if to compensate for her loaded companion, she was unarmed and merely wearing a black dress with deep purple accents. Her elegant face wore a frozen smile as she spoke: 'My, my, my... Good afternoon, children~'

Six years locked in a dungeon and I never feared anything they threw at me -or could have possibly thrown at me but didn't. This woman, however, was on an entirely different level. Yes, hearing her speak back there in that cave did have an effect on me: regardless of their meaning, the few words she had spoken were enough to send me into despair. A darkness which I had not felt since losing my dear brother Arill.

With or without us putting up a fight, the possibility of surviving this unfortunate meeting seemed ever so far away.."

Roel

Fukujin vs. ONI

De winter was eindelijk voorbij in het kleine dorpje Katsuragi in Japan. Het zou nu officieel lente worden en het weer was niet meer koud en guur. Men zou verwachten dat de mensen in Katsuragi blij zouden zijn met het vertrek van de winter, maar dit was verre van waar... de wisseling van de seizoenen trekt oni aan. Oni zijn Youkai (geestverschijningen), net als vele andere mythische wezens in Japan zoals Kitsune (vossen), Kappa (mythische waterwezens) en Yuki-Onna (sneeuwvrouw). Deze demonen zijn vergelijkbaar met Europese monsters en trollen. Ze dwalen tussen de levenden en de doden, hebben bovennatuurlijke krachten en worden gezien als de bron van al het ongeluk. Natuurlijk zijn niet alle demonen slecht. Sommigen zijn slechts grappenmakers, maar dat zijn niet degenen die zo'n onprettige sfeer in het dorpje creëerden.

Tanaka Kazuo slaakte een diepe zucht. Het was 3 februari en hij was speciaal naar huis gekomen om bij zijn ouders te zijn tijdens Setsubon, een festival dat bedoeld is om demonen uit de huizen te drijven en geluk naar binnen te halen. De moeder van deze 23-jarige student verheugde zich al op dit festival, maar Kazuo...

"Kazuo! Ik heb de buurvrouw horen praten over demonen..." Zei zijn moeder toen ze binnen kwam. *"Haar dochter Nami heeft een demon gehoord. Deze achtervolgde haar zingend toen ze naar huis liep. Heel zacht gezang en gefluit. Het waren twee Hannya, zei Nami."*

Hannya, dacht Kazuo. Vrouwelijke demonen die ooit menselijk waren, maar door hevig verdriet of vurige jaloezie tijdens hun leven veranderd waren in een demon na hun dood. Maar dat kon niet! Demonen bestaan helemaal niet. Weer zo'n grapje van zijn buurmeisje natuurlijk. Uiteraard wist Kazuo niet dat Hannya normaal gesproken onzichtbaar kunnen zijn, anders zou er nog een kern van waarheid in Nami's verhaal zitten.

Kazuo haalde zijn schouders op toen z'n moeder weer weg liep. Hij had wel gehoord van Uwan, onzichtbare demonen die in oude huizen leven en veel herrie maken, maar alleen gehoord kunnen worden als men in het huis staat. Ze roepen 'Uwan', vandaar hun naam.

Kazuo stond op en liep naar het raam. Buiten waren mensen bezig met de laatste voorbereiding van het

festival. Het zou bij de tempel, maar ook in de rest van het dorp gehouden worden. Mensen liepen al verkleed als oni rond, met simpele of echt enge maskers op. Uit de huizen kwam nog de geur van geroosterde sojabonen, want dat was wat mensen nodig hadden tijdens dit festival om demonen af te weren. De monsters waren immers bang voor de pijn die de sojabonen hen zouden doen. Het had bijna honderd procent kans van slagen.

Maar onze liefvallige student geloofde hier natuurlijk niet in. Al die onnatuurlijke verschijnselen waren onzin. Hij dacht meer praktisch, meer realistisch. Hij was uiteraard een student informatica aan de universiteit van Osaka. Hij had ook een kamertje in die grote stad, zelfs compleet met huisdier. Een hamster.

Hij voelde een brok in zijn keel toen hij aan z'n hamster dacht... Want zijn Haado Fuu-chan was niet langer levend. Zijn moeder klonk zo ongerust aan de telefoon toen ze hem in Osaka had gebeld.

"Kazuo, je moet met Setsubon naar huis komen." Had ze gezegd. *"Er heerst een grote ziekte hier in de stad. Otou-san (vader) heeft ook de griep. De Boeddhistische Monniken zeggen dat dit het werk is van Aard-oni, die veroorzaken blijkbaar de ziekte."* Ze klonk helemaal niet vrolijk, maar Kazuo had zijn schouders opgehaald aan de telefoon.

"Okaa-san (moeder), dat is toch niet het werk van oni. Oni bestaan niet eens echt." Zei hij toen. *"Kazuo! We vieren toch niet voor niets Setsubon? In de krant stond ook dat er zo veel criminelen in ons dorp zijn overleden, moordenaars, maar zelfs tasjesdieven!"* zei ze een beetje gefrustreerd. *"Oni jagen op zielen van mensen die slechte dingen gedaan hebben in hun leven en dit is zeker een bewijs dat er zo veel oni hier in het dorp zijn!"*

Kazuo had toen een zucht geslaakt. Hij wist dat demonen de zielen van slechte mensen meenamen naar Jigoku, de hel. Maar dat was alleen een verhaaltje om kleine kinderen bang te maken zodat ze geen stoute dingen zouden doen, toch?

"Ik kan wel een dagje naar huis komen..." Had hij toegegeven.

"Nee, Kazuo. Je zei toch dat je het deze week niet druk had? Kom nu maar naar huis, na Setsubon gaan we toch een week op vakantie, je hebt het toch niet te druk daarvoor?"

"Nee, Okaa-san. Maar wat moet ik met m'n hamster doen? Als hij twee weken alleen moet zitten zonder eten en water..." Begon hij toen.

"Parkeer dat beest bij een vriend ofzo." Had z'n moeder gezegd. "Je neemt hem niet mee, want je zusje is allergisch."

Kazuo ging zachtjes zitten op de bank. Terugdenkend aan dat gesprek was een kwelling voor hem. Nu zat hij hier zonder hamster. En erger nog... Hij had zijn vrienden gevraagd, bij zijn studie, bij de anime-club waar hij lid van was, maar niemand had op Haado fuu-chan willen passen. Zijn beste vriend, een werktuigbouwkundige knakker van de anime-vereniging, had hem aangeraden om zijn hamster vroegtijdig uit z'n lijden te verlossen, zodat het arme beestje niet van de honger zou sterven. Fanatiek als die jongen was, had hij samen met Kazuo een katapult gemaakt. Dat lelijke bouwkundegebouw was niet zo hoog, dus als ze geluk hadden, konden ze Haado-Fuu-chan zo op het gebouw schieten. Vanaf de grond op het dak... Maar helaas, een tragische gebeurtenis. De hamster kwam niet hoger dan de tweede verdieping. De bloedvlek op de muur was het bewijs van deze brute moord. Zuchtend, spijt hebbend van zijn daad, keek Kazuo naar buiten hoe kinderen met sojabonen gewapend door de straten renden. Toch was het beter zo. Die hamster zou toch maar twee jaar leven en zo was hem het verhongeren gespaard gebleven.

De vreugde op de dag van het festival werd niet weerspiegeld door de demonen in Jigoku. Elke laatste dag van de maankalender, 3 februari, werden ze met bruto geweld uit de huizen, waar ze het hele jaar ongeluk konden veroorzaken, verdreven. Een slechte dag voor demonen. Maar in Katsuragi zou dat niet nog eens gebeuren! Daikijin had andere plannen voor dit dorpje. De grote duivelse god had al voorbereidingen getroffen. De extra demonen die nu in het dorpje verbleven gaven de Japanners een voorproefje van wat er zou gebeuren tijdens Setsubon. Hij zou zo veel oni sturen dat de kleine hoeveelheid sojabonen die ze in het dorp hadden niet tegen hen op zou kunnen! Hij zou beginnen met oni-grappenmakers. Daarna de ushi-oni. Demonen lijkend op koeien, maar met het lijf van een spin! En hij zou eindigen met de grootste en gevaarlijkste oni met hun knotsen.

Hoewel de lelijke en immens grote demonen in vele verschillende gedaantes voorkomen, hebben ze bijna altijd scherpe klauwen, wild haar en lange horens op hun hoofd. Hun armen zijn verhoogd tot hun schouders zodat ze geen nek lijken te hebben, maar enkel een grote bos haar en een onnatuurlijk grote mond. Hun huid kan verschillende kleuren hebben. De meest voorkomende kleuren zijn rood

blauw en groen. Ze dragen broekjes van tijgerhuid en dragen lange knotsen met ijzeren punten, de kanabou. Een dodelijk wapen in de sterke handen van een oni. Daikijin zou zijn beste demonen sturen! Er waren veel slechte mensen in Katsuragi waarvan de ziel mee naar de hel genomen kon worden.

Niet dat de vrolijke inwoners hier iets van merkten. In ieder geval, nog niet. Het festival was begonnen en vreugde overspoelde de mensen die het festival bezochten. Kraampjes met hapjes zoals Takoyaki stonden aan de straten en meisjes hadden zich uitgedost in Yukata om beeldschoon naar de lelijke demonenpakken te kijken die een aantal mannen droegen. Kinderen gooiden geroosterde sojabonen naar de mannen en lachten en gierden. Soms waren er kinderen bang voor de maskers, maar de acteurs lieten dan snel hun mensengezicht zien om de huilende kleintjes gerust te stellen.

"oni wa soto! Fuku wa uchi!" (Demonen vertrek! Geluk, kom bij ons!) Riepen de kinderen.

Kazuo keek toe. Zijn moeder bood hem wat dango aan, rijstdeeg hapjes die ze net van een kraampje had gekocht.

"oni wa soto! Fuku wa uchi!" Zei ze ook. *"Eindelijk zullen we worden verlost van die plaaggeesten."*

"Ja ja..." Zei Kazuo. *"Gooi ook maar wat sojabonen op die mannen dan. Zullen ze leuk vinden."*

Zijn moeder schudde haar hoofd. Haar zoon is ooit net zo lief geweest als zijn jongere zusje nu was, maar helaas... Ze keek even naar haar zoon voor ze weer naar de festiviteiten keek.

"Iiiiiih!" Gilde ze ineens.

Recht voor haar gezicht stond een lelijk monster. Het monster was groter dan een acteur kon zijn. Het schepsel had een hele lelijke en gemene lach op zijn gezicht. Hij trok aan haar haren en rende snel weer weg. Kazuo staarde naar het monster. Vreemd kostuum en zeer brutaal, die man. Zou hij op stelten lopen? Het duurde niet lang voor heel Katsuragi in chaos verkeerde. Verschillende demonen waren op en neer aan het hoppen en haalden het ergste kattenkwaad uit. Kinderen waren bang, maar de volwassen hielden hun hoofd erbij. Ze grepen handen vol met sojabonen en gooiden deze naar de hoofden van de oni. Het duurde even voordat alle demonen weg waren, maar zoals de legendes zeiden waren ze bang voor geroosterde sojabonen.

"Zo'n PIJN!!!" Gilde een van de demonen die geraakt was door bonen. Hij zat onder de blauwe plekken." *Hou je mond en stel je niet aan!*" Riep Daikijin. *"Mijn ushi-oni zullen niet verslagen worden!"*

En al snel liep het dorpje vol met spinachtige monsters voorzien van koeienhoofden. Optimistisch als de dorpelingen waren gooiden ze weer sojabonen naar de demonen. Kazuo duwde zijn moeder en zijn zusje voort en snel terug in hun huis.

"*Blijf hier!*" Zei hij. Zijn vader keek hem aan.

"*Bewapen jezelf met bonen! We moeten helpen die oni te verslaan!*" zei Kazuo's vader.

"*Bonen werken toch niet. Ik neem een echt wapen!*"

Kazuo rende naar binnen en haalde de sier-katana van de muur. Hij hoopte maar dat het zwaard scherp genoeg was!

Weer terug naar buiten gerend werd Kazuo geraakt door de poot van een ushi-oni. Zijn vader gooide sojabonen op het monster. Het deed wel pijn, maar deze demonen wilden niet opgeven. Kazuo hakte schreeuwend een poot van de ushi-oni eraf. De demon stopte met lopen en draaide zich bliksemsnel om. Hij maakte een afgrijselijk geluid en pakte zijn poot op. Zo gauw de oni zijn poot bij de wond hield groeide deze weer aan. De demon stampte op de grond. Een aantal anderen deden hetzelfde, wat een aardbeving veroorzaakte. Oni kunnen namelijk ook natuurverschijnselen beïnvloeden. Ze zijn sterk en hun wonden helen snel. Kazuo stapte achteruit en rende snel een andere kant uit. Drie demonen volgden hem. Hij begreep niet waarom ze ineens achter hem aan zaten! Hij rende naar de tempel waar de monniken zich ook met sojabonen probeerden te beschermen. Echter, deze demonen vluchtten niet van sojabonen! Dit was... dit was onmogelijk! De mensen in het dorp waren bang, het was een complete chaos. De agressieve demonen creëerden stormen en aardbevingen!

"*oni wa soto! Fuku wa uchi!*" Riepen de Monniken.

"*Demonen ga weg! Geluk kom bij ons!*"

Kazuo was bijna bij de tempel, met de drie oni op z'n hielen. Maar toen hij daar aan kwam zag hij tot zijn schrik dat een leger van minstens dertig demonen uit de tempel verschenen. Hij stopte bij de poort en probeerde zich met zijn katana te beschermen, maar de groep demonen uit de tempel renden zomaar langs hem! Verbijsterd keek hij toe hoe deze nieuwe demonen de ushi-oni wegdreven. Niet begrijpend liep hij langzaam verder in de

richting van de tempel.

Een monnik keek hem aan.

"*Deze oni waren ooit Monniken.*" Zei hij. *"Ik heb één van hen nog gekend. Ze zijn overleden en zijn als oni bij de tempel gebleven om ons tegen kwade geesten en ongeluk te beschermen."*

Kazuo staarde de man aan. Na wat hij daarstraks had gezien, dacht hij dat alle demonen slecht waren. Maar deze oni waren dat niet. Verbazingwekkend! En nu waren de ushi-oni ook verdwenen! De demonen waren weg!

Maar helaas had hij te vroeg gejuicht. Midden in het dorp verscheen de grootste en gevaarlijkste oni van allen. Een oni die een grote knots met punten in zijn hand hield. Zijn gezicht was lelijker dan dat van alle oni die Kazuo eerder had gezien, maar zijn lichaam had toch enigszins iets weg van een mens. Men zei wel eens dat oni het slechte waren in mensen, en dat razende, woedende mannen ook in oni konden veranderen. Maar dat was niet gebeurd bij de oni die nu in het dorp rond liep. Deze oni was moordend. Deze oni kwam zielen halen...

De aandacht van het monster werd al vestigde zich al snel op de tempel. Meer specifiek: op Kazuo. De monnik merkte dit ook en realiseerde zich dat de tempel-oni niet tegen die grote oni op konden!

"*Ga snel de tempel uit voordat hij hier komt!*" Riep de monnik, en duwde Kazuo in de richting van de poort.

Kazuo mompelde een scheldwoord en verdween uit de tempel. Toen hij een reusachtige knots rakelings langs zijn hoofd zag gaan begon hij te rennen. Voorheen geloofde hij niet in oni en nu was hij hard voor een oni-monster aan het wegrennen. Maar waarom zat dat ding achter hem aan? Wat had hij gedaan?

"*oni wa soto! Fuku wa uchi!*" (Demon ga weg! Geluk kom naar mij toe!) Riep uiteindelijk ook Kazuo.

Tot zijn grote schrik struikelde hij over een dakpan, die van een van de vele verwoeste huizen was. De oni zag zijn kans schoon en liet de arm waarin hij de knots hield met een bloedsnelheid op Kazuo neerkomen. De student schreeuwde nog eens van doodsangst, maar... werd niet geraakt door de knots. De zeven goden van geluk, de Shichi Fukujin hadden eindelijk hun gebeden gehoord. Rien, Bishamonten, de god van de krijgers en oorlog sloeg met zijn goddelijke katana de arm van de oni

erf om Kazuo te redden. De arm vloog tegen een gebouw aan en de knots viel uit de hand. De oni staaarde een milliseconde naar de god en sprong op. Toen hij neer kwam bij zijn arm trilde de grond. Hij greep zijn afgehakte arm en zette hem terug waar hij hoorde. De arm groeide direct weer aan. Anna, Benzaiten, de godin van kennis, kunst, schoonheid, maar vooral muziek verscheen naast Kazuo en hielp hem overeind.

"*Waarom moet die oni jou hebben?*" Vroeg ze.
 "*Weet ik veel!*" Zei Kazuo, niet begrijpend wat er gebeurde.

De oni hief zijn knots weer op en een hevig gevecht tussen Bishamonten en de oni begon. Benzaiten leidde Kazuo een eindje achter de plaats waar het gevecht in volle gang was.

"*Denk goed na...*" Zei Benzaiten. "*Heb je iets slechts gedaan in je leven? Deze oni wil jouw ziel hebben.*" Kazuo's ogen werden groot. Nu... wist hij het.
 "*Haado Fuu-chan.*" Fluisterde hij. "*Ik... ik heb mijn hamster...*"

Benzaiten schudde haar hoofd. Dit was niet goed. Ze liet Kazuo even alleen en liep in de richting waar Etienne, Fukurokuju, de god van vrolijkheid, rijkdom en langlevendheid, en Sjaak, Juroujin, de god van de wijsheid zich bevonden.

"*Die man heeft z'n hamster vermoord.*" Zei Benzaiten bitter. "*Maar het hele dorp is nu het slachtoffer. De tempel-oni en sojabonen hebben geen effect op hem.*"

Juroujin en Fukurokuju knikten.

"*We moeten een oplossing vinden voor dit probleem.*" Zei Juroujin. "*En snel ook. Het afhakken van lichaamsdelen heeft geen zin, dat doet Bishamonten al de hele tijd.*"

"*En wat als we nou een lichaamsdeel afhakken en er speciale geroosterde sojabonen indoen?*" vroeg Fukurokuju.

"*Speciale bonen?*" vroeg Juroujin.

"*Het zou zo'n pijn doen dat hij zijn hoofd er niet meer op zou zetten en aan laten groeien,*" zei Benzaiten.

"*Toevallig...*" Zei Mark, Hotei, de dikke god van blijdschap en goede gezondheid. Hij keek naar de tonnen waar hij op liep. Het waren tonnen waar rijst in zat, maar vandaag had hij een goddelijke hoeveelheid aan geroosterde sojabonen meegenomen. Speciaal voor Setsubon.
 "*...heb ik nog wel wat over.*"

Hij haalde een ton van zijn voet af en gaf deze aan Juroujin.

"*Bishamonten! Hak zijn hoofd erf!*" Riep deze.

Bishamonten had dat al zo vaak gedaan. Hij sprong op en ontweek een slag van de knots van de oni. Het hoofd ging er af, maar de oni was niet dood. Hij probeerde snel zijn hoofd er weer op te zetten. Maar Juroujin was te snel! De ton met bonen werd geleegd in de gapende wond waar bij een mens de nek zou zitten. Het duurde maar kort voordat deze slimme demon erachter kwam dat hij door deze hevige pijn snel verslagen zou zijn. Bovendien, zonder hoofd kon hij niet veel meer doen. De demon verdween en was inderdaad verslagen. Het plan van de demonengod Daikijin was gefaald. Hij zou een dergelijke, grote actie niet nog eens proberen.

Kazuo grijsde toen de demon verslagen was.

"*Jahoe!*" Riep hij uit vreugde.

De ander mensen in het dorp kwamen naar buiten, en toen ze de zeven goden zagen waren ze blijer dan ooit.

Hoisun, Daikokuten, de god van de welvaart en handel verscheen voor de mensen. Hij liet met de kracht van zijn rijkdom het dorp weer opbouwen. Benzaiten hielp met het opbouwen door het dorp weer terug in haar oude schoonheid te brengen.

En Kazuo? Hij had zijn lesje geleerd. En Haado Fuu-chan? Hotei en Ebisu, de god van de vissers die net terug was voor een korte pauze van zijn vakantie, wekten het arme diertje weer tot leven. Hij zou de gelukkigste hamster van de wereld worden, omdat hij het geluk van de goden achter zich had.

"***Oni wa soto! Fuku wa uchi!***" (Demonen ga weg! Geluk kom bij ons!) Riepen de mensen weer toen het festival weer door ging. Dit zou het gelukkigste jaar worden dat de mensen van Katsuragi ooit hadden gehad. En niet te vergeten: oni-loos.

Einde.

Anna

Kinjin activiteiten*april 2009*

01-04-2009

Kinjitsu*Kl. Toneelzaal 19:30*

03-04-2009

DDR*Bunker 18:30*

Iedere dinsdag

Anijin*Aud 19:00*

06-04-2009

Cursus Japans*Aud 13 19:00*

10-04-2009

Karaoke*Bunker 19:00*

13-04-2009

Cursus Japans*Aud 13 19:00*

15-04-2009

Anime - 1st Eps*Aud 19:00*

16-04-2009

**Confucianisme
(Lezing)***Stilteruimte 12:30*

17-04-2009

Go*Vergaderzaal 19:00*

24-04-2009

DDR*Bunker 18:30***Not yet finished Tieren MSJ-06II-A**

by Yuriy

Wie weet staat jouw Gundam in de volgende shinbun!!
tenminste: als je een foto mailt naar de redactie.

In de volgende Shinbun

Inderdaad inderdaad, de shinbun ligt wederom in het Kinjin-hok! Wie had dat gedacht? Mocht je een (levens) vraag hebben of ergens mee zitten dan kun je dit ook naar de redactie sturen. Een professioneel panel zal dan een helpende hand bieden. Natuurlijk zo discreet mogelijk, het zal alleen wel gepubliceerd worden in de kronieken van de Shinbuns.

De **deadline** voor het inzenden van kopij voor de shinbun is wederom de **laatste woensdag** van de maand. Want over een maand zijn we alweer terug.

Laat de lente maar komen!!

Jeroen

Als je iets leuks hebt of gewoonweg ergens over MOET schrijven, stuur het naar shinbun@kinjin.nl

Lunar Month
- Wood Dragon -

龍

COLOFON

Redactie
Jeroen Peeters
Eugen Schindler

Vormgeving/DTP
Jeroen Peeters

Copyrights
JCES Kinjin

Thanks to
Leden van JCES Kinjin

Internet
<http://www.kinjin.nl>